

bejde i f.eks. 48 timer i træk, også selv om de holder fri i resten af ugen.

Som det fremgår af beslutningsforslaget, er det muligt at fravige 11-timers-reglen efter f.eks. arbejdstidsdirektivets art. 17, stk. 1, hvor arbejdstidens længde ikke kan måles eller fastsættes, eller når arbejdstageren selv kan fastsætte den. Direktivet nævner, at dette bl.a. gælder for personale med ledelsesfunktioner eller andet personale, der har beføjelse til at træffe selvstændige beslutninger.

Efter den juridiske fortolkning, som jeg er blevet grundigt manuduceret i, giver bestemmelsen imidlertid ikke mulighed for generelt at undtage hjemmearbejde. Det skyldes, at hjemmearbejde som nævnt er et vidt begreb med mange varianter. Der er hensynet til selve arbejdets art, varigheden af arbejdet, sammenhængen med det arbejde, der udføres på virksomheden, og endelig hensynet til de omstændigheder, som arbejdet udføres under. Hjemmearbejdet er ikke kun for medarbejdere med ledelsesfunktioner eller andre, der har beføjelse til at træffe selvstændige beslutninger. I øvrigt fremgår undtagelsen for personer i visse overordnede stillinger allerede direkte af bekendtgørelsen om hvileperioder og fridøgn.

Som det muligvis står klart for flere af de tilstedeværende, så støtter jeg ikke det fremsatte beslutningsforslag. Som nævnt finder jeg for det første, at den beskyttelse, der ligger i hviletidsreglerne, som udgangspunkt også skal gælde for ansatte, der arbejder hjemme. For det andet er der ikke hjemmel i arbejdstidsdirektivet til generelt at undtage hjemmearbejde. Endelig finder jeg, at det er arbejdsmarkedets parter, der i videst muligt omfang skal aftale, under hvilke betingelser hviletidsreglerne skal fraviges. Det er da også sådan, at flere overenskomster har særlige regler for hjemmearbejde, og andre aftaler anvender de gældende regler om hviletid.

Jeg tror dog, at vi som følge af udviklingen på arbejdsmarkedet, særlig inden for IT-branchen, i fremtiden vil se flere overenskomster, der tager mere konkret stilling til hviletidsreglerne for hjemmearbejde. Det er min faste overbevisning, at arbejdsmarkedets parter er bedst til at aftale sig frem til de individuelle hensyn, der skal tages til de forskellige former for hjemmearbejde.

Jeg er imidlertid positiv over for at undersøge, om arbejdstidsdirektivets art. 17 kan give

mulighed for at få en endnu større fleksibilitet i reglerne, samtidig med at beskyttelseshensynet fortsat tilgodeses. Jeg mener i den forbindelse, at arbejdsmarkedets parter skal inddrages i sådanne overvejelser.

Jeg skal til slut på regeringens vegne og for fuldstændighedens skyld afvise dette beslutningsforslag om, at alt arbejde, der udføres i den ansattes hjem, undtages fra arbejdsmiljølovens regler om hviletid og fridøgn.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Arbejdsministeren sluttede sin tale af med at erklære sig positiv over for en ændring af en fortolkning af arbejdstidsdirektivet for at muliggøre større fleksibilitet, men i samme åndedrag sagde arbejdsministeren, at det forudsatte, at beskyttelsen kunne fastholdes.

Det vil jeg gerne spørge lidt mere til, for det er jo lidt svært at forstå, idet arbejdsministeren starter sin tale med at sige, at det hele drejer sig om at beskytte arbejdstageren. Så hvis det skal fastholdes, hvori består da fleksibiliteten? Kan arbejdsministeren være lidt mere konkret på det her område? Hvor kunne man fra regeringens side acceptere, at hjemmearbejdere fik mulighed for selv at tilrettelægge arbejdstiden?

Så vil jeg gerne spørge også til beskyttelse: Hvem er det egentlig, arbejdsministeren ønsker at beskytte? Er det de 300.000, der arbejder hjemme, eller er det fagforeningerne? For mig at se lyder det mest, som om det er fagforeningerne, man ønsker at beskytte, fordi man gerne vil hjælpe dem til at fastholde nogle medlemmer, og det kan være svært at fastholde medlemmer, der sidder derhjemme og i stigende grad selv tilrettelægger deres arbejde.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg kunne da godt tænke mig at spørge arbejdsministeren, om arbejdsministeren finder, det er formålstjenligt at have et regelsæt, som man umuligt kan kontrollere. Og det må man jo sige, at det her er et udtryk for.

Ellers vil jeg gerne spørge arbejdsministeren, hvordan han havde tænkt sig at kontrollere, om f.eks. min sekretær tager et par timer fri i eftermiddag, nu hvor solen skinner, og sætter sig til computeren et par timer i aften og så møder i morgen tidlig til normal arbejdstids begyndelse.